

Den gamle Stavibro

Farvel du gamle Stavibro
ej mer skal Aaens Vande sno
sig mellem dine Piller,
og ingen Vognhjul mer skal gaa
hen over dine Steen, der laa
og Fordums Liv og Færdsel saa,
der vidt fra vor sig skiller.

Da du blev bygt paa Vadested,
du ogsaa var et Fremskridtsled,
for Bonden med sit Stivvognsspand
saavel som for den Vandringsmand,
der gik med Rygsæk vidt om Land
og trælsomt maatte træde.

Jeg ser for mig de Bondemænd
og dem, der blev lidt øm i Lænd
af Sliddet ved din Vorden.
De Bønder staar og bakker trygt
- maaske af lutter Ærefrygt -
fordi et Mesterværk var bygt
og spytter langt mod Jorden.

Jeg tænker de gik godt i Spænd
de Broby- og de Korupmænd
saavel som deres Heste.
De slæbte som det var en Skam,
men Mølleren gav glad en Dram,
det var jo ikke mindst for ham,
den Bro blev fælles bedste.

En Ekstrasnaps var nu tilpas,
- jeg tænker ej, de brugte Glas,
man satte Maal paa Flasken -
saa drak de lystelig din Skaal,
du var jo deres store Maal,
- maaske en enkelt gav et Skraal,
og en blev hed i Masken.

Skønt Slægt paa Slægt blev lagt i grav,
og Aaens Vande gik i Hav,
du stod dog for dens Strømme.
Og Tusinder af Læs der drog
fra Mølle, Teglværk og fra Skov
henad din stærke Ryg, og dog
det kunde dig ej ømme.

Jeg ser paa dine Pillesten,
saa fast de ligger hver og een
saa sindrigt sammenstillet
skønt kløvet skæve paa hver Led,
man ser dog ej til mindste Skred,
og skønt af Tid, der Sekler gled,

Og dine Overliggersten
ved dem har intet pillet.
fra Nordfyns marker hver og en,
Hvem slog de Kilemærker
ja, hvem var dog de snilde Mænd,
der lagde disse Kæmper hen
og næppe nok fik Navn af "Svend"
dog "Mestre" kæmpestærke?

Hans Marius Hansen, Korup